

Præstø Lokalhistorie

Præstø Lokalhistoriske Arkiv & Lokalhistorisk
Forening for Præsto
25 årgang - Nr. 1. februar 2015

Indhold

En international fuglemaler af Hans Chr. Thomsen	s.4
Slaget på Præstø Torv af Hans Chr. Thomsen	s.9
Ungarske soldater på Nysø af Hans Chr. Thomsen	s.12
Røversvinget af Hans Chr. Thomsen	s. 16
Bestyrelser	s. 19

Udgiver: Præstø Lokalhistoriske Arkiv, Lindevej 45, Præstø 4720.

Tlf.: 5536 3109. E-mail: lokal@praesto-arkiv.dk

&

Præstø Lokalhistorisk Forening. Formand Dorte Worsøe, Faksevej 8, Præstø

Tlf.: 5599 3724. E-mail: lystskovhuset8@mail.dk

Redaktion: Hans Chr. Thomsen Egestræde 3, Skibinge, Tlf.: 4241 7651,

E-mail: hctka@mail.dk

Dorte Worsøe, Faksevej 8, 4720 Præstø. Tlf. 2623 3724

E-mail: lystskovhuset8@gmail.dk

Forsidefoto:

Bagsidefoto:

Præstø Lokalhistorie udkommer 4 gange årligt, og dækker Præstø sogn og land-sogn, Beldringe, Baarse, Skibinge, Allerslev og Jungshoved

Medlemskab af Lokalhistorisk Forening koster årligt 100 kr. for enlige og 150

for ægtepar. Indmeldelse kan ske hos Søren Jørgensen. Lindevej 44 1. 4720.

Præstø. Tlf.: 5599 2080. E-mail: sorenerikjorgensen@gmail.com

Tryk: Nordfalsters Bogtrykkeri . ISSN: 1903-0886

Arkivets åbningstider: Mandag kl.13—16 og 1. lørdag i måneden kl.10—13 i perioden 1. sept. – 30. april. Juli måned er lukket.

Lindevej 45, 4720 Præstø Tlf.: 55 36 31 09,

E-mail: lokal@praesto-arkiv.dk

Arrangementer

To.19. februar kl 19,30

Glaskunstneren Per Hebsgaard vil vise lysbilleder og fortælle om sin kunst og sit arbejde.

To. 19. marts KL. NB !!! 19,00 har vi **generalforsamling.**

(se vedlagte indkaldelse og girokort, kontingentet skal være indbetalt senest ti.10. marts. Du kan medbringe girokortet 19. februar og betale kontant) Efter generalforsamlingen vil Kai Christiansen tage os med på en " siddende " billedunderlagt kirkegårdsvandring.

To.23. april kl 19,30

Aftenens emne er 100 året for kvinders stemmeret og valgbarhed til Folke - og Landsting.

To. 21 maj kl 19,30

Godsforvalter Mogens Tved fortæller om landbruget på Oremandsgaard tidligere og i fremtiden.

Forhåbentlig vil I skrive datoerne for møder ind i jeres kalender. Vi gør os stor umage med planlægningen, og er ind i mellem lidt skuffede over at se så forholdsvis få medlemmer. Vi har modtaget klager over, at det ofte er svært at høre foredragsholderen, det bliver der nu rådet bod på, idet vi anskaffer en højttaler.

Lokalarkivets Årsmøde

Holdes **onsdag 4. marts kl. 19,00 på Præstø bibliotek**

Efter selve Årsmødet vil Ole E. Hansen i lyd og billeder fortælle om pottemaerriet Rødeled i Præstø.

I pausen er der mulighed for kaffe eller øl/vin

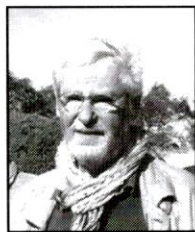
Vi glæder os til at se dig

Henrik Grønvold

En international fuglemaler

Af
Hans Chr. Thomsen

”Få enkeltpersoner”, skrev Fredningsstyrelsen engang i 1970’erne, ”har betydet så meget for Præstø som Købmand Hans Chr. Grønvold” (1788-1852), og ikke nok med det. Der var så meget talent i ham, at der også blev en pæn sjat til overs til hans søn Hans Peter Levin Grønvold (1821-65), der succesfuldt videreførte faderens gesjæft.

Nu har alt som bekendt sine begrænsninger. Købmandsgenet gik ikke i arv til sidstnævntes søn Henrik Grønvold (1858-1940). Men hans format var der ikke noget i vejen med. Det udfoldede sig bare på et helt andet område og det oven i købet på et internationalt niveau. Det vender vi tilbage til.

Ungdomsår

Henrik gik i skole i Præstø, tog sin præliminæreksamen i 1874 i Næstved, hvorefter han kom han i lære som modelsnedker hos jernstøber Hermansen

også i Næstved. Her lærte han ornitologen, apoteker J. Baagøe at kende, og det fik stor betydning for ham.

Apotekeren studerede fugle og udgav en bog om Næstvedegnens fugle, som Henrik med stor interesse bidrog til. Men foreløbig blev det ved det.

1880 tog han til København for at lære maskintegning på Teknisk skole samtidig med at han arbejdede som modelsnedker på Burmeister & Wain. Det var der ikke meget fugl i. Det gjaldt heller ikke det efterfølgende job som tegner hos møllebygger Nielsen på Nørrebro. Men i 1891 fik han mulighed for at tegne og male fisk for Dansk Biologisk Station, og nu tog hans liv en vending. Det var at tegne og male han ville. Året efter i 1892 brød han op og tog til London.

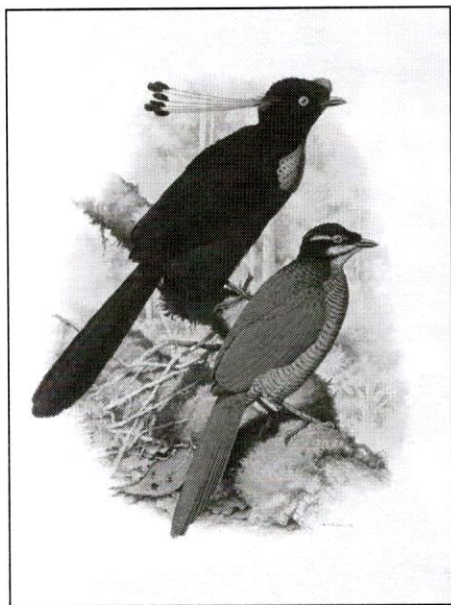
I London

Støttet af den danske zoolog Herluf Winge fik han hurtigt en beskedent stil

ling som præparator ved British Museum (Natural History). Efter at par års forløb opgav han denne plads og begyndte som tegner og maler på free lance basis. Det gik godt.

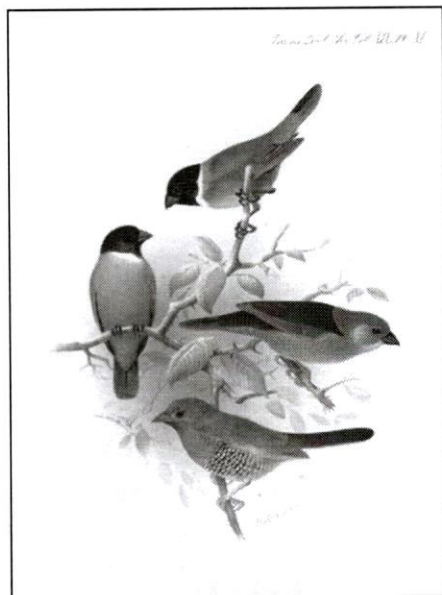
Han kom over en årrække til at levere en uoverskuelig mængde illustrationer til

forskellige udgivelser. Her skal blot nævnes nogle få at dem. Han producerede bl.a. tavler til det engelske ornitologiske tidsskrift *The Ibis*, og til J. Delacour og P. Jabouille *Les oiseaux de l'Indochine Francaise* I-IV, 1931, og til William Beebe *A monograph of the pheasants* I-IV,

1918-22, og til Gregory Mathews *The birds of Australia* I-XII, 1910-28, og til G. E. Shelley *The birds of Africa* I-V, 1896-1912.

Henrik Grønvolds sidste store arbejde var ca. 800 illustrationer til D. A. Bannerman: *The Birds of Tropical West*

Africa, 1930-51.

Internationalt format

Gyldendals leksikon skriver om Henrik Grønvold: "Ikke blot i omfang indtog G.s produktion en fremragende plads i sammenligning med andre dyremale-

res; men hans fuglebilleder er så smukke og levende, at man vanskeligt blandt hans samtidige fagfæller fandt hans lige som gengiver af fugle.”

Var Henrik Grønvold en stor fuglemalere, så gjaldt det ikke hans evne til at tjene penge. Særlig under 1. Verdens-

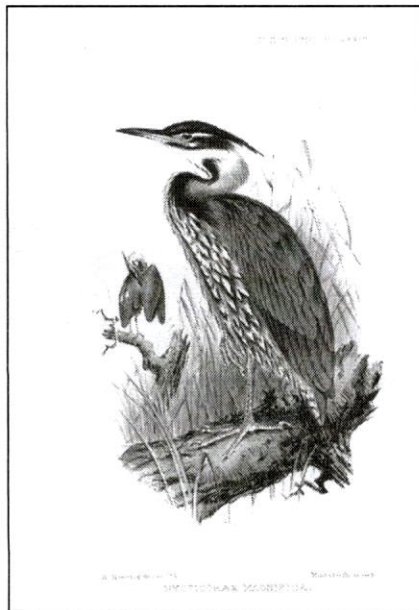

krig havde han det svært. Og i 1919 overvejede han at udvandre til USA, men et uheldigt fald nedsatte hans forlighed og han opgav planerne. Udlandsrejser var der ikke mange af i hans liv. Han deltog i en enkel ornitologisk kongres i Berlin, og i 1895 var han

på en kort indsamlingsrejse til de ubeboede Salvagesøer nord for de Kanariske øer.

Udlændighed

Henrik Grønvold døde i England uden nogensinde at have været tilbage i

Danmark. Det kan man naturligvis undre sig over.

Hans mor døde da han var 7 år og hans far da han var 16 år. Henrik blev altså forældreløs i en ung alder. Så måske havde han ikke så meget at vende tilbage til.

Selv blev han 82 år gammel og døde 1940 i Bedford – 5 år før døde hans kone, som han var blevet gift med tilbage i 1898. Sammen havde de datteren Elsa, der blev en dygtig portrætmaler. I bogen ”Gamle huse i Præstø” oplyses det, at der i Grønvoldernes gamle pak-

rund bue, som formodentlig har været en del af atelier. Er der ikke meget tilbage efter ham i Præstø, er der til gengæld masser af hans vidunderlige fuglebilleder som bl.a. kan ses på nettet. Der er fugle fra Indokina, Indien, Afrika, Australien, hvor han i 1930 som en

hus i Adelgade engang blev opført et atelier. Årstallet er ikke opgivet og bogen vurderer forsigtigt, at det måske blev opført til Henrik. I dag er der på stedet en grøn dør af nyere dato. Over døren er der en smuk

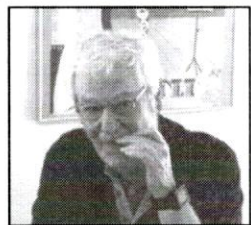
gunstbevisning var involveret i navngivningen af en australsk busklærke. Henrik Grønvold var i en klasse for sig og fra en tid før fotoapparatet og farvefilmen overtog det meste af markedet.

Slaget på Præstø torv

Af

Hans Chr. Thomsen

Under slaget ved Lund i Sverige i 1676 blev halvdelen af den danske rytterhær slagtet. Det fik efter nogle år efter konsekvenser. Hæren bestod delvis af bondesoldater, og de efterlod rundt om i landet en masse koner, der nu skulle drive gårdene alene. Dengang var soldater indkvarteret på gårde, og det kunne medføre problemer med døtrene og de enlige mødre. Det sammen med økonomiske faktorer afstedkom en ny organisering af militæret. Soldaterne skulle ikke længere bo spredt over hele landet hos enkelte bønder, men samles i 12 rytterdistrikter – tre i Jylland, et på Fyn og resten på Sjælland og Lolland-Falster. Det Vordingborgske distrikt kom til at omfatte alt syd for en linje mellem Præstø fjord og Dybsø fjord.

Brutale vilkår

Fra 1718 var dragonerne indkvarteret i egne bygninger i Præstø. Dermed slap bl.a. 6 gårde i Skibinge for dem i hjem-

met, ligesom de blev fri for de problemer, det medførte. Det gjorde Præstø til gengæld ikke.

En garnison placeret i en by som Præstø med kun omkring 350 indbyggere måtte afstedkomme konflikter. Socialt hørte soldaterne til samfundets underklasse. Dette gjaldt både deres indkomst- og boligforhold, men også deres anseelse blandt samfundets øvrige grupper. Og deres livsvilkår var brutale. ”Når nogen mukker, så bring dem blot til mig, jeg lader dem give 40-50 stokkeprygl på en gang”, som en officer kunne sige. Til stokkepryglene kom brugen af tortur med tommelskruer, træhesten, spidsroden m.m. De kummerlige vilkår afstedkom druk, tyverier og slagsmål. Det var en erhvervsgruppe, der havde behov for at lukke tryk ud.

Officerer kunne også finde på at drikke bønderkarle så fulde, at de ikke vidste, hvad der var op og ned for så dagen

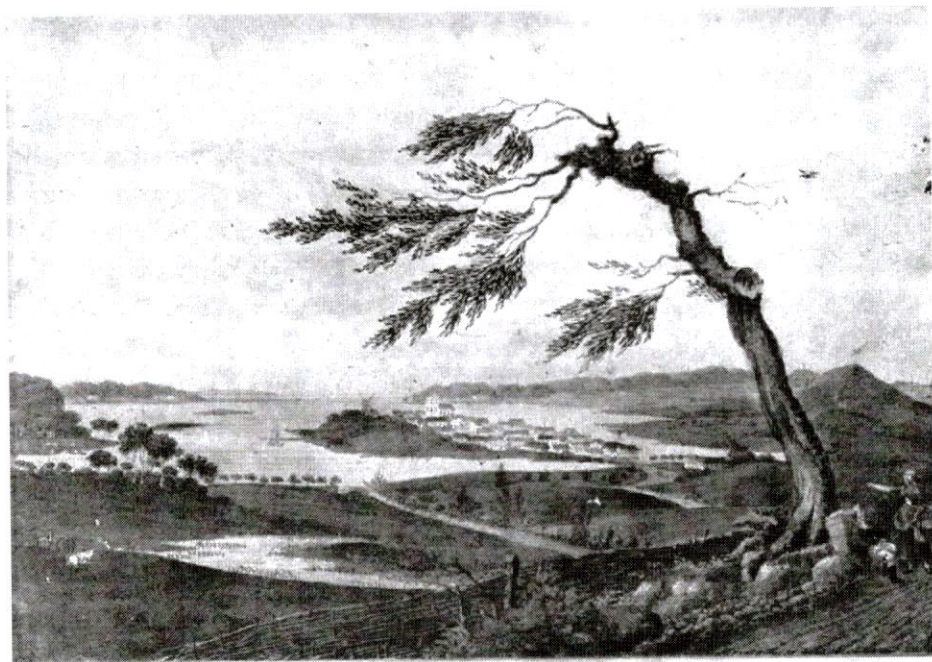
derpå at sige, at de nu var soldater, eller give unge uniform på, hælde brændevin i dem og føre dem med sig til vagtmesteren – nu som soldater.

Hug ind på bønderne

I 1719 afreagerede dragonerne på et helt marked i Præstø og forulempede folk. Hvad der satte volden i gang, henstår i det uvisse. Mænd og kvinder blev pryglet med sabler og karabiner, skudt på, redet

ned af heste, banket. En officer sagde til sine soldater, at ”de måtte slå og skyde Bønderne, ligesom de lystede, hvorefter Rytterne alle drog deres Pal-lasker (Kårder) og huggede ind paa Bønderne.”

Folk flygtede skrigende over hals og hoved efterladende varer og penge. En blev mishandlet med en kårde og efterfølgende slået med en bøsse, så han ”ikke vidste andet end, at han havde

Udsigt over Præstø (1806).

N. J. Long, 1806

tabt Armen.” En anden mente sig fre-
det, da han ikke havde gjort noget.
Han fik hug i hovedet. En tredje blev
slået i kraniet med den flade side af en
sabel og hugget i siden så sablen gik
gennem tøj og kød. Et sted opstod der
klammeri over nogle stude, som solda-
terne ville bortføre. De bønder, der
søgte at hindre det, gik det ilde. En
kvinde fik, så blodet flød, og da hendes
mand blandede sig, blev han banket
ned bagfra. Nogle stedet gik bønderne
til angreb ved at kaste med sten. En
blev skudt gennem skulderen, en kvin-
de blev redet ned af en officer.
Bartskærer Lars Larsen havde en travl
dag med forbindingerne osv.

Retssag

Den efterfølgende retssag blev udsat
flere gange. Mange havde været fulde.
Det hørte sig til ved marked, hvor en
pot øl kunne holde op til flere slagsmål
i timen.

For dragonerne kunne retssagen blive
en alvorlig affære – ikke mindst for
ritmesteren og hans løjtnant. De gik i
gang med at bearbejde vidnerne. Kon-
fronteret med den stedlige våbenmagt
blev bønderne lange i halmen. Klager-

ne røg af hængslerne og sagen blev
hævet. Der er ingen grund til nostalgi i
forbindelse med den tids retsvæsen.
Det var ikke kun i Præstø, det gik galt.
I Jungshoved jagede dragonerne nogle
bønder ud af byen, medens blodet
flød af dem. Da de efterfølgende kla-
gede til soldaternes officer, sagde den-
ne: ”at da han nu mærkede, at de ikke
var fornøjede med det, som de havde
faaet, skulle han give Rytterne Ordre
til at give dem noget mere.”

1785 forsvandt dragonerne fra Præstø.

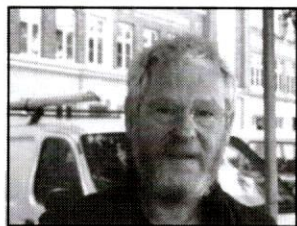
I forbindelse med en ny hærordning
blev rytterregimenternes eskadroner
indskrænkede, og byfoged Haar bad
om, at Præstø måtte slippe for drago-
nerne. Det blev imødekommet. Fre-
den kunne sænke sig over købstaden
ved fjorden.

Ungarske soldater på Nysø

Af

Hans Chr. Thomsen

Og så stod hun der. En lille, ældre kvinde med et ungarsk papirflag i hånden. Det var mere end 60 år siden hun sidst havde været der. Og nu var Marietta Zsákai så igen på Nysø. Hendes familie og soldaterfar var der i slutningen af krigen, og selv var hun født tæt derved. Hun var barn af en verden i krig og et Stalinistisk Ungarn. Et menneske – må man sige - der opfanger centrale elementer i 1900-tallets europæiske historie. Og nu skulle hun have en rundvisning på godset. Godsejerinden kom forbi og hilste på, og lokal-historiker Kai Christiansen satte i gang og foldede stedets fortid ud.

Journalist S.P. Sørensen

I mellemtiden kan vi begive os tilbage til slutningen af 1944, sammen med journalist Søren Peder Sørensen, der også var med på rundturen. Han udgav i 2005 standardværket om de ungarske soldater i Danmark i slutningen af krigen – ”De ungarske soldater. En glemt

tragedie fra den tyske besættelse af Danmark under 2. Verdenskrig”.

Med russerne i hælene

Den 1. marts 1945 kom der et hold ungarske kadetter til Præstø. De var marcheret tværs gennem dele af Europa på flugt fra russiske tropper, som Ungarn var i krig med på tysk side. De var brudt op fra deres kadetskole nær den rumænske grænse i slutningen af 1944 for at flytte vestpå i Ungarn. Den russiske hær tromlede frem og i december måtte kadetterne atter flygte. Denne gang til Tyskland. Med i flugten var Mariettas forældre og bedste-forældre. I januar blev de atter indhentet af russerne, hvis tanks og artilleri hørtes udenfor byen. Tyskerne prøvede at sende dem i kamp, men det lykkedes kadetternes chef at undgå det bl.a. med henvisning til, at de var kadetter dvs. ikke færdiguddannede. I februar 1945 nåede de frem til Münster i Nordtyskland. Efter et par dage

fortsatte rejsen med tog via Hamburg til Danmark. En del af dem og deres familier fortsatte til Præstø, hvor de ankom d. 1. marts og blev indkvarteret på Nysø. Bedstemoderen døde under vejs.

Ungarerne og modstandsbevægelsen

Tyskerne var interesseret i at få kadetterne hurtigt færdiguddannet, så de kunne sættes ind på østfronten. Det lykkedes ikke. Ordren om at grave luft-

Marietta Zsákai og Forfatter og journalist Søren Peder Sørensen

beskyttelseshuller omkring Præstø og om at søge efter nedkastede våben fra allierede flyvere efterkom de heller ikke. Det skabte en krise. På hotel Danmark i Præstø, hvor Gestapo holdt til, udviklede der sig skænderier så højlydt, at folk kunne høre dem helt ud på Adelgade.

Det kunne ikke blive ved med at gå. De tyske undervisere var så usikre ved situationen, at de hver dag tog våbnene med sig efter endt undervisning og låste dem inde på deres værelser.

Kontakt til modstandsbevægelsen

Ungarerne forberedte sig i stilhed på et eventuelt voldeligt sammenstød med tyskerne. Det var lykkedes dem at etablere en forbindelse til modstandsbevægelsen bl.a. gennem forpagteren på Nysø, og hvis det blev muligt og de havde våben til det, ville de kæmpe fra Nysø til sidste patron. Så vidt kom det ikke. I stedet kom Befrielsen.

Efter krigen kom det dem til gode, så de ikke blev sendt tilbage til Ungarn, hvor russerne kunne have taget sig kærligt af dem. I forbøn for dem gik modstandsbevægelsen og sognepræst Sv. Austin Hansen i Præstø.

Ungarn og russerne

I 1947 fik udenrigsministeriet en forespørgsel fra det ungarske krigsministerium, der gerne ville have oplysninger om de ungarske soldaters opførsel under krigen i Danmark. Der havde i alt været omkring 12.000 af dem fordelt over hele landet. Det fremgik indirekte af henvendelsen, at Ungarn havde brug for positive udsagn, når konsekvensen af deres deltagelse i 2. Verdenskrig skulle gøres op overfor russerne. Og det kunne de have brug for - Ungarns medspil med tyskerne under krigen taget i betragtning.

Udenrigsministeriet

Udenrigsministeriet beskæftigede, at de ungarske tropper i Danmark havde haft et anspændt forhold til tyskerne, at de nogle steder havde søgt kontakt til modstandsbevægelsen, og at de i Jylland havde hjulpet nedstyrtede allierede flyvere.

Nogle af kadetterne vendte senere tilbage til Ungarn. Andre spredtes over store dele af verden - USA, Canada, Schweiz m.fl.

Til dem det måtte vedkomme

Sidst på eftermiddagen var rundvisningen til ende, og vi forlod Nysø, der selv udspringer af en krig - krigen mellem Danmark og Sverige i sidste

halvdel af 1600-tallet. Og i den tiltagende november-kulde tog vi så afsked med Marietta Zsákai og hendes ungariske papir flag. Hun skulle tilbage til Budapest, hvor hun jævnligt mødes med nogle af de ungarske kadetter fra Nysø, som i dag er højt oppe i årene:

- Jeg vil glæde mig til at fortælle dem om mit besøg på Nysø, fortæller hun til Sjællandske.

- Jeg er rørt over, at jeg har fået lov til at se Nysø og de fantastisk smukke omgivelser her. Og så var jeg glad for at se den hestestald, hvor min morfar gik og passede hestene. Det var et stort øjeblik for mig.

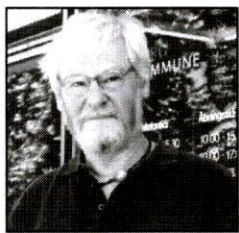
Ungarske kadetter på Nysø

Røversvinget

Af

Hans Chr. Thomsen

Første del.

Vejen forbi Nysø er en af de smukkeste i Præstø med sit bugtede forløb i det bakkede landskab. Det er et område fra en tid, hvor veje endnu ikke fulgte rette linjer med fungerede ud fra en mere krøllet logik. Det er her første del af vor historie begynder. Året er 1949. Privatbilismen er endnu ikke slået rigtig igennem - danskerne er stadig et cykelbårent folk. Således også en mandsperson, der kommer trillende på sin herrecykel med 11.000 kroner i en madkasse på bagagebæreren. Han er bankassistent og på vej til Præstø Bank fra dens filial i Tappernoje. Det er tidligt forår, mulden har et øje på klem, og der fremme i svinget holder en personbil. Det er ok, men så går assistentens hjerte næsten i stå. Bag fra bilen træder en maskeret mand ud midt på vejen. I hånden har han en pistol, og den peger uden for enhver diskussion direkte på bankassi-

stenten, der får besked på at stoppe og forføje sig. Det gør han så stærkt hans assistent-ben overhovedet kan bære ham. Bag ham ligger cyklen med madkassen og de 11.000 kr. Siden da har svinget i folkemunde heddet røversvinget.

Politiet fandt hurtigt frem til, at beskrivelsen af bilen passede på en, der var meldt stjålet nogle dage før, og nogle vidner kunne fortælle, at de havde set den flere steder i omegnen op til røveriet. Bilen blev fundet i en skov ligesom madkassen, som pengene havde været opbevaret i. Røveren var fortsat herfra på cykel, og der var et signalement af ham. Han så ud til at være 35-40 år, 175-180 cm høj, alm. af bygning - muligvis lidt kraftig - mørkhåret, fyldigt rødmosset ansigt med ret tykke læber. Han var iført forvasket arbejdstøj, grålig sixpence og mørkt halstørklæde. Fodtøjet bestod vistnok af "Codan" gummi-

støvler, og cyklen var en ældre lidt rusten herrecykel med bagagebærer, hvorpå befandt sig en mørk frakke eller lignende.

Signalementet passede på en gartnerimedhjælper. Han havde været på Grønttorvet i Næstved, sagde han, da røveriet blev begået. Af en gartnerimedhjælper at være, var det nu ikke et særlig smart alibi, da Grønttorvet netop den dag havde været lukket. Men nu er et dårligt alibi ikke det samme som at være skyldig. Medhjælperen fik lov at gå og tog en mistanken med sig. Gartnerimedhjælperen flyttede nu til Nykøbing Falster, hvor han begyndte at færdes i et lys sky miljø og ikke mindst omgikkes en person, der – som det hedder – var velkendt af politiet. De to blev overvåget og sluttelig arresteret. Gartnerimedhjælperen blev dømt for en række tyverier og fik en dom på 6 år.

Hermed er vi fremme ved den anden halvdel af historien.

Anden del

Undervejs i opklaringen havde der været et par ejendommeligheder. Da den lokale kriminalbetjent fra Præstø i sin tid havde taget den madkasse i øjesyn,

som de 11.000 kr. havde været i, tørrede han den af og sagde: ”Her er sgu da ingen fingeraftryk”, og det var jo en selvopfyldende profeti.

Under de senere afhøringer af gartnerimedhjælperen undrede politifolkene sig over så velforberedt denne var, og de besluttede sig for at sætte en fælde. En mand fra rejseholdet blev indsat i samme celle som den anklagede, og da denne figurant – som en sådan hedder – blev ”løsladt”, bad gartnerimedhjælperen ham om at tage et brev med ud til den lokale kriminalbetjent i Præstø. Indholdet af det var stærkt belastende, og dermed røg anklagedes uskyld definitivt af hængslerne. Som man siger: ”hvis noget ligner en and og vralter som en and, så er det en and.” Det kunne nævnetinget også se, og de dømte ham Kriminalbetjenten, der var svoger til den dømte, gik fri men blev fyret. Tilbage er kun at binde en lille sløjfe fra retssagen. Bankassistenten var nervøs, da han skulle afgive vidneforklaring. Han lagde ud med at sige, at han ikke rigtig vidste, hvordan han skulle formulere sig. Dommeren, der kunne adskillige fremmedsprog, foreslog ham at vælge et sprog. Den fangede assistenten og afgav sin forklaring på fransk. Det

oversatte dommeren simultant til alles tilfredshed.

Hermed forsvinder de implicerede ud af vor historie efterladende os et røversving i et klassisk smukt landskab med Nysøs gamle, fredede egetræer på den ene side og fjorden glat og blå på den anden side - når det er gode dage.

NB!

Denne artikel står i gæld til politimand Frede Rasmussen i Præstø, som skolelære og lokalhistoriker Kai Christiansen i sin tid interviewede, og på basis heraf skrev om røveriet i bladet "Glem Ikke", som befinder sig på Præstø Lokalhistoriske Arkiv.

Præstø Lokalhistorisk Arkiv

Fmd. Ove Rye Jørgensen, Ugledigevej 19, Præsto
4720. Mobil: 4142 6016
E-mail: overye@post.tele.dk

Arkivleder Ove Rye Jørgensen, Ugledigevej 19,
Præsto 4720. Tlf. 5599 6016.
E-mail: overye@post.tele.dk

Kasserer Ole Sørensen, Ronesbanke 12 a, Præsto
4720. Tlf. 5599 1173 E-mail cokse@adr.dk

Styrelsesmedl. Bent U. Mortensen, Spurvevej 9,
Præsto 4720. Tlf. 5599 1755. E-mail: bm@dbmail.dk

Styrelsesmedl. H.C. Hemmingsen, Fasanvej 6, Præsto
4720. Tlf.: 5599 2416, E-mail hcnaect@hotmail.com

Styrelsesmedl. Hans Chr. Thomsen,
Egestræde 3, Skibinge. Præsto 4720. Tlf.: 5599 1494.
Mobil: 4241 7651. E-mail: hctka@gmail.com

Styrelsesmedl. (For Lokalhistorisk Forening) Ole E.
Hansen, Ved Gadekæret 2. Skibinge. 4720. Tlf. 5599
1464. E-mail: ole_e_hansen@live.dk

Bente Clemmesen Adelgade 73f, Præsto 4720. Tlf.
5599 1996 E-mail: Clemmesen@ny-post.dk

Birgit Olsen Næbvej 20, Præsto 4720. Tlf.:5599 1904
E-mail: bo-co@dbmail.dk

Lokalhistorisk Forening for Præstø

Fmd. Dorte Worsøe, Faksevej 8, Præsto 4720.
Tlf. 26233724
E-mail: lystskovhuset8@gmail.com

Næstfmd. Ole E. Hansen, Ved Gadekæret 2,
Skibinge. Præsto 4720. Tlf. 5599 1464.
E-mail: ole_e_hansen@live.dk

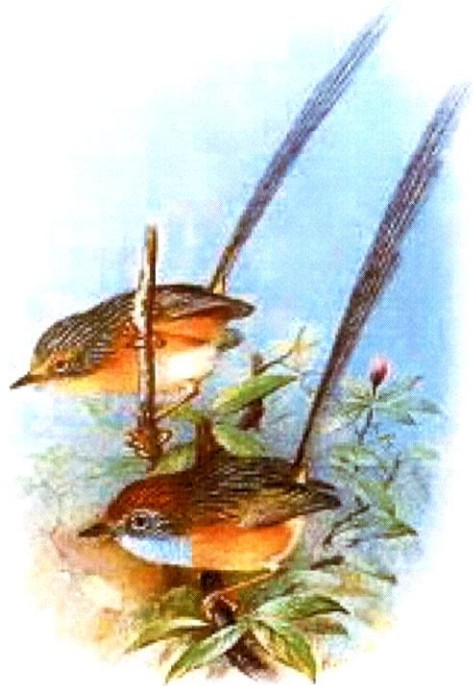
Best.medl: Bendt Nielsen. Lundegårdsvej 23A,
Præsto 4720. Mobil: 2238 1961.
E-mail: nielsenbendt@gmail.com

Best.medl: Birthe Taanning Ny-
strøm. Klosterbakken 23, Præsto 4720.
Tlf.: 38345832.. E-mail: bitanyd@g.mail.com

Best.medl. & Redaktør af "Præsto Lokalhisto-
rie": Hans Chr. Thomsen, Egestræde 3,
Skibinge. Præsto 4720. Tlf.:5599 1494.
Mobil: 4241 7651. E-mail: hctka@mail.dk

Suppl. & Kasserer: Søren Jørgensen. Lindevej
44 1., Præsto 4720. Tlf.:5599 2080. E-mail:
sorencrikjorgensen@gmail.com

Suppl. Inge Knudsen, Jernbanevej 14 st.tv.,
4720 Præsto. Tlf. 5672 5161.
E-mail: wesse@lic-mail.dk

SCYTALOPUS MALACOPHOBUS HARDINGI PLATE 1